Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

diuinū capilli reū ñ ante s̄ qa fecerunt
fugiente ⁊ deuet ⁊ nolente hāc lex
nob̄ recalueione ⁊ sedam monstr̄ calu
cie eū ñ sparsim de capite fluūt capil
li s̄ afronte cadt unuisi. Dicat q̄ Ly
de eui capite capilli fluūt caluus ac
mundū erit. Et si afrōte cecidīt pili re
caluaster ac mūd ē. Ly q̄ eni ut ē ⁊ eū
pl ⁊ eū min ho s̄ subtīt ad q̄ ipendit s̄
amplior illa q̄ reīeuatione intēg pfec
tione s̄ acq̄rit. Inuīt; aū uīada ē ea
q̄ diuīn supbie pestis ⁊ alienē ⁊ maiō
lesionis. Illā plaēe ñ potīt dolū albātas
q̄ exuanē laudis appetitu peedit ul
q̄ hīē dando alios leuat hīē alios rapi
endo dolorē parat. Ly ñ ⁊ subdit. Sm aū
mealueio aut inrealueione alb ul
rufus color fuīt exort ⁊ si sacdos iudīt
⁊ denabit eū haut dubie lepre q̄ octa
ē inealueio. hic de reclusione illa
septenaria prs̄ tacuit. ñ ob aliud sane
ñ q̄ insuperab sans eā expsserat. Dicit
naq; caluiem lepra ⁊ denanda fixe nec
tīt ad examinationē s̄ p q̄ manifesta
fuīt ⁊ signis euidentib declarata. Ex
aminationē q̄ppe de q̄ tacuit subin
telligenda relict. Porro inblāda iusio
ne albedinis blāditia sup ostendum
exprimi uoluptatis. Rubeus u color san
q̄neā hīt spēm ⁊ malicie inuriaq; p
fert imaginē. hec duo naq; perpue in
facultatū distributiōē cauenda s̄ mans
libido glē ⁊ crudelitas rapinaq. Illā de
uana ostentationē q̄ pea elemosine nīē
depeat. dīns in euangelio testat dicēs. Cū
facis elemosinā noli tuba canē. ad te
fiē hypocrite. facunt. dīn dico uob receperē
mercede sua. Qm u oia q̄ de rapinis of
ferunt excecabilia sūt ap dīn. in ecclesi
uco legīt. Dona inq̄ repbat altissim.

nec in multitudine sacrificia ex ppria
bīt peccis. Q offert sacrificiū ex substan
tia paupū. q̄si q̄ iuciniat filiū in spec
tu patris sui. Romane eloq̄ntie autor
in libis de officiis eū de libālitate tra
ret eade sensit. ad ana q̄dē alieni fide
s̄ ñ ad piamis mortib pertīt alieni. Aut q̄.
Sī aū multi cupidi splēdoris ⁊ gle q̄
arripiūt alius q̄ alius largiant. Id aū
tīn abē officio. ut possit ēē. ⁊ tūtū. Hoc
ē enī libāle q̄ ñ ide iustū. Ide ⁊ iucet
plerosq; ñ tā nata libāles q̄ q̄dā gla due
tos. ut bnficia iudeant facē multa. q̄ p
fiersei abostētatione magis q̄ auolūtate
iudeant. Talis aū simulatio uanitatē
⁊ uitiator q̄ aut libālitatē aut honesta
tē. Ilt q̄ de his unū tacea q̄ nob sacra
ministrat sēpta ⁊ exūb genitus istī sa
cus apparē existimo q̄ sit alba q̄ rufa
macula q̄ inealuitio. i. in facultatū ex
polutione cauenda sit q̄q; mox ut
sacdos deprehendit iubet hominē ⁊ dep
nare haut dubie lepre ne scil plata
ut inspie dubietate repbandi malu
ualeat afferre. De lep aū q̄ ineorpe q̄
q̄ in notat humano. ista sufficiat. Se
qd enī de uestigiū lep p h tēnabit lex
ad hominē pmittū referat q̄ tū in
adlitam spectat in re potius insen
sibili q̄ in hoīe repta. De eo naq; q̄ lepsi
iudicat ⁊ extra castra fuīt eiect q̄ ibi de
se habeat pusq; adecta lex tīsent pau
cis declarat. Sequit. De habitu lepsi.

Q uicq; q̄ macilat fuīt lep sepat ad
arbitū sacdotis habebit uestimēta
dissuta cap nudu os uestē ⁊ necū ⁊
taminatū ac sordidū se clamabit di
cēs. q̄ leps ē ⁊ immūd solū habitabit
extra castra. Prima q̄stio hic animū pulsat
q̄ rō sit ut lepsis habit sui fōma tālat